

26 JUNI 1967. - Wet betreffende het statuut van de tussenpersonen op het gebied van het goederenvervoer.

Publicatie Belgisch Staatsblad : 27-09-1967 nummer : 1967062604 bladzijde : 10121

Dossiernummer : 1967-06-26/30

Inwerkingtreding : 01-02-1968

Artikel 1. Deze wet verstaat onder :

1° vervoercommissionair, elke natuurlijke of rechtspersoon die tegen vergoeding, de verbintenis aangaat een transport van goederen te verrichten en dit transport in eigen naam door derden doet uitvoeren;

2° vervoermakelaar, elke natuurlijke of rechtspersoon die, tegen vergoeding, twee of meer personen met elkaar in contact brengt met het oog op het wederzijds sluiten van een vervoerovereenkomst, en die, ingeval hij bij het sluiten van die overeenkomst optreedt, dit slechts doet in hoedanigheid van vertegenwoordiger van zijn lastgevers;

3° commissionair-expediteur bij het vervoer, elke natuurlijke of rechtspersoon die, tegen vergoeding, de verbintenis aangaat goederen te doen vervoeren in eigen naam maar voor rekening van zijn committent, en een of meer met dat vervoer samenhangende verrichtingen, zoals het in ontvangst nemen, het bezorgen aan derdenvervoerders, het opslaan, de verzekering en het in- of uitklaren, uit te voeren of te doen uitvoeren.

In de zin van deze wet dient onder het woord vergoeding te worden verstaan elke tegenprestatie hetzij in speciën of in natura, hetzij in de vorm van om het even welke rechtstreekse of onrechtstreekse voordelen.

Art. 2. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, de uitoefening van de werkzaamheden die hierboven omschreven zijn als die van vervoercommissionairs, vervoermakelaars en commissionairs-expediteurs bij het vervoer, afhankelijk stellen van het bezit van een vergunning, die wordt afgegeven overeenkomstig artikel 4.

De Koning kan eveneens, bij in Ministerraad overlegd besluit, de uitoefening van andere werkzaamheden van tussenpersonen in het vervoer van goederen, al dan niet gepaard met een of meer werkzaamheden zoals bedoeld bij artikel 1, afhankelijk stellen van het bezit van een vergunning die ook wordt afgeleverd overeenkomstig artikel 4.

De Koning kan bovendien, bij in Ministerraad overlegd besluit, voor elke werkzaamheid of elk geheel van werkzaamheden voor welke uitoefening een vergunning vereist is, de titels of benamingen vaststellen waarvan het gebruik, in welke vorm ook, alleen aan de houders van die vergunning zal worden toegestaan.

Art. 3. De commissionair-expediteur bij het vervoer kan in eigen naam geen goederenvervoer voor rekening van committenten doen verrichten zonder vooraf de vergunning te hebben verkregen waarvan het bezit aan vervoercommissionairs mocht zijn voorgeschreven.

Art. 4. De in artikel 2 bedoelde vergunningen worden verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden en volgens de procedure welke de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit vaststelt.

Deze procedure moet de rechten van de verdediging vrijwaren, inzonderheid het recht voor de betrokkene om in geval van weigering, schorsing of intrekking van de vergunning over een administratief beroep te beschikken en om persoonlijk of door een lasthebber die drager is van de stukken, zijn verweermiddelen te laten gelden bij de in artikel 8 bedoelde raadgevende comités.

Art. 5. Voor het verlenen van de vergunningen mogen alleen de volgende voorwaarden worden gesteld :

1° Wat de vergunningaanvrager betreft, als hij een natuurlijke persoon is :

a) het niet-bestaan van veroordelingen, in België of in het buitenland, door een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing, voor een der overtredingen bedoeld in Boek II, titel III, hoofdstukken I tot V, en titel IX, hoofdstukken I en II, van het Strafwetboek.

Er wordt geen rekening gehouden met de voorwaardelijke veroordelingen zolang de uitvoering van de uitgesproken straffen uitgesteld is;

b) de verplichting een praktische proeftijd te hebben doorgemaakt, tenzij de werkzaamheden waarvoor die vergunning wordt verleend, zouden gereguleerd zijn ter uitvoering van de wet van 24 december 1958 waarbij de Koning wordt gemachtigd beroepsuitoefeningsvoorwaarden in te voeren in de ambachts-, de kleine en middelgrote handels- en de kleine nijverheidsondernemingen; in dit laatste geval, zal de overlegging van het getuigschrift of de beslissing bedoeld in de artikelen 11 of 13 van de voormelde wet van 24 december 1958 vereist worden.

2° Wat de onderneming betreft :

a) voorwaarden in verband met de lokalen waar de werkzaamheden waarvoor de vergunning wordt verleend, worden uitgeoefend;

b) voorwaarden in verband met hetzij de financiële mogelijkheden, hetzij met het stellen van een borgtocht.

Wanneer de aanvrager van de vergunning een rechtspersoon is, moeten de natuurlijke persoon of personen die het dagelijks beheer van de onderneming of van de afdeling der onderneming die de activiteiten wil uitoefenen waarvoor de vergunning gevraagd wordt, de voorwaarden vervullen die ingevolge het 1° van dit artikel zullen bepaald worden.

Indien dit beheer niet meer kan worden uitgeoefend door de natuurlijke persoon of personen, die bedoeld zijn in het vorige lid, beschikt de rechtspersoon over een termijn van zes maanden voor het nakomen van het bepaalde in deze wet en in de besluiten tot uitvoering ervan.

Art. 6. De in artikel 2 bedoelde vergunningen kunnen, naar gelang van het geval, geweigerd, geschorst of ingetrokken worden :

a) wanneer de krachtens artikel 4 vastgestelde voorwaarden niet of niet meer worden vervuld;

b) wanneer de aanvrager of de houder van een vergunning, een beheerder, een zaakvoerder of een van de personen belast met het dagelijks beheer van de onderneming failliet werd verklaard in een onderneming die een of meer aan deze wet onderworpen werkzaamheden uitoefende, of één van de hoedanigheden van beheerder, van zaakvoerder of van persoon belast met het dagelijks beheer in zulk een onderneming bezat op het ogenblik waarop deze laatste failliet werd verklaard;

c) wanneer de krachtens artikel 9 vastgestelde vergoedingstarieven niet in acht worden genomen.

Art. 7. Iedere beslissing betreffende het verlenen, schorsen of intrekken van vergunningen wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 8. <KBN 239 31-12-1983, art. 4> De Koning richt een raadgevend comité op, samengesteld uit vertegenwoordigers van de representatieve beroepsorganisaties, waarvan de leden de beroepen of werkzaamheden bedoeld in de artikelen 1 en 2 uitoefenen, en uit een vertegenwoordiger van de Minister tot wiens bevoegdheid het vervoer behoort.

Dat raadgevend comité heeft tot opdracht :

1° advies uit te brengen over de maatregelen tot uitvoering van de wet;

2° een gemotiveerd advies uit te brengen inzake toekenning, weigering, schorsing of intrekking van de vergunningen.

Dat comité kan bovendien geroepen worden om advies uit te brengen over andere problemen in verband met de betrokken economische sectoren.

Telkens het raadgevend comité adviezen als bedoeld in het tweede lid, 1°, en in het derde lid uitbrengt, wordt het aangevuld met vertegenwoordigers van de meest representatieve beroepsorganisaties van de goederenvervoerders en van de gebruikers.

Voor het volbrengen van de taak die in het tweede lid, 2°, aan het raadgevend comité is opgedragen, kan de Koning in de schoot van het comité zoveel afdelingen oprichten als er categorieën van vergunningen zijn.

Art. 9. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, vergoedingstarieven vaststellen voor de werkzaamheden waarvoor krachtens deze wet een vergunning vereist is. Hierbij kunnen, ofwel maximale en minimale tarieven, ofwel maximale tarieven, ofwel minimale tarieven bepaald worden. De vastgestelde vergoedingen mogen slechts het voorwerp uitmaken van afstand of korting in de gevallen en voorwaarden bij koninklijk besluit bepaald. Eventueel kan worden afgeweken van artikel 5 van de wet van 5 mei 1936 op de rivierbevrachting.

Art. 10. De Koning bepaalt :

1° de regelen betreffende de wijze waarop de in artikel 5 bedoelde borgtocht wordt gesteld, gebruikt en teruggegeven, desnoods in afwijking van de regelen van het gemeen recht;

2° de statistische gegevens, te verstrekken door de natuurlijke en rechtspersonen die werkzaamheden uitoefenen waarvoor, op grond van deze wet vergunning vereist is;

3° de onderzoeks- en controlemaatregelen waaraan de aanvragers en de houders van een vergunning onderworpen kunnen worden. Die controlemaatregelen, die ten doel hebben na te gaan of de houders hun verplichtingen op het gebied van het vervoer nakomen, kunnen inzonderheid het recht impliceren om kennis te nemen van de boeken en andere bedrijfsdocumenten op de wijze vastgesteld door het in dit artikel bedoeld reglement;

4° het bedrag van de retributies, ten bate van de Staat of van erkende of aangewezen organen te innen als deelname in de kosten van administratie, controle en toezicht die uit de toepassing van deze wet voortvloeien;

5° de overgangsbepalingen ten voordele van de natuurlijke of rechtspersonen die één of meer door deze wet bedoelde werkzaamheden uitoefenen op het ogenblik waarop de uitoefening van die werkzaamheden afhankelijk gesteld wordt van het bezit van een vergunning op grond van artikel 2;

6° de maatregelen tot vrijstelling ten gunste van de publiekrechtelijke ondernemingen en ten gunste van de echtgenoten en kinderen van degenen die tot hun overlijden regelmatig een of meer werkzaamheden hebben uitgeoefend waarvoor op grond van deze wet vergunning vereist is, of die, na dergelijke werkzaamheden regelmatig te hebben uitgeoefend, ze niet kunnen voortzetten wegens invaliditeit.

Art. 11. Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van zesentwintig frank tot duizend frank, of met een van die straffen alleen worden gestraft :

1° de overtredingen van de ter uitvoering van artikel 2 van deze wet getroffen besluiten;

2° de overtredingen van artikel 3;

3° de overtredingen van de besluiten ter uitvoering van artikel 10, 2°, 3° en 4°.

De personen die burgerlijk aansprakelijk zijn op grond van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek zijn er toe gehouden de boete te betalen.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII, en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn op deze misdrijven van toepassing.

Art. 12. Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, zijn het personeel van de rijkswacht, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie, en de ambtenaren en beambten door de Koning te dien einde aangewezen op voorstel van de Minister tot wiens bevoegdheid het vervoer behoort, ermede belast de overtredingen van deze wet en van de besluiten tot uitvoering ervan op te sporen en bij proces-verbaal vast te stellen.

Deze processen-verbaal zijn rechtsgeldig tot bewijs van het tegendeel. Zij worden aan de ambtenaar van het Openbaar Ministerie doorgezonden en een afschrift ervan wordt binnen vier werkdagen na de vaststelling van de overtreding gezonden aan de overtreder en aan de Minister tot wiens bevoegdheid het vervoer behoort, dit alles op straffe van nietigheid.

Art. 13. De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

De Koning kan de inwerkingtreding van artikel 8 evenwel vaststellen op een datum vóór die welke hij voor de inwerkingtreding van de overige bepalingen van de wet zal vaststellen.
